

ΡΟΜΗΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

"Εβδομος ό χρόνος είναι
κι' έβρα πάλιν αι' Αθήναι.

"Ετος χλιδα δεκαόσα κι' έννεήντα... τί καλά!
περισσεύματα και πλούτη μάς έπληραν τά μυαλά.

Τών όρων μας μεταβολή, — ένδιαφέρουσα πολύ.

Ό Ρωμηός την έβδομάδα — μόνο μία φορά θά βγαίνη,
κι' όταν έχω έξυπνάδα — κι' όποτε μου καθεβαίνει.
Συνδρομιάς θά δέχωμαι — γιατί λεπτά δέν έχωμε,
και' όταν' Αθηνών την πόλιν — και εις την άλλοδακην,
και εις την Έλλάδα όλην — δίχως νάτια κι' έντροπην.

Συνδρομή γιά κάθε χρόνο — φράγκα δώδεκα και μόνο,
γιά τά ένα όμας μόνη — δεκαπέντε και 'τό χέρι.
Κι' ένα φύλλο άν κρατής — ένινες συνδρομητής,
κι' όποιος τόν παρθ δέν δίδει — θά τόν φάη μαυρο φιάδι.
Γράμματα και συνδρομαι — απ' εσθίας προς έμέ.
Γιά τή σέρα και τή μάρα — κάθε φύλλο μία δεκάρα.

Εκκοστή του Όκτωβρίου,
του μηνός του σωτηρίου.

Τρακόσα δεκατέσσερα φωνάξω
και την Έλγα κατάχημα τινάξω.

Ό γνωστός Μπαλωματής
τροπαιεύχος νικητής.

"Ω μεγάλη νίκη!... ό χρυσή Δευτέρα!...
όλα του Τρικούπη βγήσαν κολουόζα...
δέν πατώ 'στό χώμα, τρέχω 'στών άέρα,
τόρα Ναπολέον ένινα 'στ' άλφειβα.
Τώρα στένω ντούρος, τόρα έχω αίμα...
φέρει την καρτόσα... με καλεί τό Στέμμα.

Πες και σύ, Τρικούπη... Ελα να μπαλόνης...
δρες κι' ή Έλγαίς σου κι' όλα σου τά λάβαρα...
νά! κι' ό Δήμαρχός σου ό Κολοβελόνης...
μόλις μόλις βγήκες μέσ' από τά Γκράββαρα.
Έσκασε ό Άγγλος, πήγε κατά κράτος...
ζήτη τό Κορδόν, ζήτη ό Κορδονάτος.

"Ω χρυσή Δευτέρα!... ό χαρά μεγάλη!...
γιστοχα οι Έγγλέζοι, ζήτησαν οι Γάλλοι...
σ' έφαγα, Τρικούπη... κύττα πώς φουσκώνω...
'στό μικρό μου νύχι δλον οι σηκώσω...
σ' έφαγα, Τρικούπη, σ' έφαγα, Ίούδα...
τρέχα, Ναπολέον, πήδα και τραγοόδα.

Πάει ό Μογγόλος, πάει ό Πετρέλαιος,
κι' έμπροστά μου σκόβει και φωνάξει «Έλεος»!
Πάει ό Βαμμίνος και ό Μυταράς,
και γι' αυτόν άς παήγ τόρα ταμπούρας...
Άνοιξε, Παλάτι... 'μίλα, Βασιλέα...
δέξου τό Κορδόν, δέξε την Έλγα.

Σόπησε, κορμί μου, και κορδούσου ίσο...
μέσ' 'στών Έλαιώνα δένδρο δέν θ' αφήσω...
φόρο 'στης Έλγαίς των, φόρο και 'στό λάδι...
κύτταξε λεφοισι, κύτταξε κοπάδι...
Βουλευταί 'δικοί μου εκατόν και δέκα...
Θεωράκη, κύπια, Θεωρή, πελέκα.

Τίτι τάκ της πόρταις, Ίπουργός γυρεύω...
σέ γαρδ Κορδόν πηδηκός χορεύω...
την Έλγα, Τρικούπη, κάμε την τουργί,
κι' ελα Ίπουργός μου να γενής και σύ.
Κύτταξε μπουλούκι, που γιά 'μένα χαιρέτα...
τρέχω 'στό Παλάτι... την καρτόσα φέρετα.

